

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. J.
bytem

zastoupen Mgr. Václav Voříšek, advokát
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2018, č. j. JMK 63718/2018, sp. zn. S-JMK 1058556/2017/OD/Bo,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2018, č. j. JMK 63718/2018, sp. zn. S-JMK 1058556/2017/OD/Bo, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **9 800 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2018, č. j. JMK 63718/2018, sp. zn. S-JMK

1058556/2017/OD/Bo (dále též „napadené rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o odvolání“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy ze dne 6. 6. 2017, č. p. 17/2017, sp. zn. OD/2448/2017/SK (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 27. 1. 2017 v 13:31 hod. řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. A. R., RZ:, na silnici D52 v úseku 16,5 km ve směru jízdy na Brno, kde mu byla měřicím zařízením R10C naměřena rychlost 157 km/h. Po odečtení odchylky měřicího zařízení 3 % km/h mu byla jako skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 153 km/h. V daném úseku, kde je povolená nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h, tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost o méně než 30 km/h mimo obec. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

3. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný předně poukázal na skutečnost, že podané odvolání nesplňovalo všechny předepsané náležitosti, což ovšem nebránilo jeho projednání. Z obsahu odvolání je totiž zřejmé, kdo je činí, jaké věci se týká a jaké rozhodnutí napadá. V této souvislosti proto žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu. Následně dospěl k závěru, že bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, a to při respektování procesních práv obviněného z přestupku.
4. Stejně tak žalovaný považoval za dostatečně zjištěný skutkový stav věci. Z podkladů založených ve správním spisu podle žalovaného spolehlivě vyplývá, že došlo ze strany žalobce k překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec. Žalobce sice podal ve věci vyjádření, ale na v něm uvedené námitky bylo reagováno již v rámci odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Při úvahách o výši uložené pokuty byla prvostupňovým správním orgánem správně zohledněna přestupková minulost žalobce.

III. Žaloba

5. V rámci vymezení žalobních bodů bylo namítáno procesní pochybení správních orgánů, které žalobce nevyzvaly k doplnění odvolání. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že podané odvolání nemělo všechny předepsané náležitosti, neboť v něm nebylo uvedeno, v jakém rozsahu je rozhodnutí o přestupku napadáno. V této souvislosti bylo zákonnou povinností prvostupňového správního orgánu, aby žalobce vyzval k odstranění vad a poskytl mu za tímto účelem přiměřenou lhůtu, jak stanovuje ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
6. Současně žalobce namítal, že bylo odvolání nepřípustné, neboť došlo k jeho podání neoprávněnou osobou. Odvolání podala paní Š. Š. jménem v rozhodné době ještě neexistující Asociace pro poskytování právní ochrany z.s., sídlem, (dále

jen „Asociaci pro poskytování právní ochrany“). Z toho důvodu nemohlo být účinně podáno odvolání subjektem, který v rozhodnou dobu ještě právně nevznikl. Nemohlo tedy dojít ani k jeho platnému zmocnění k zastupování v přestupkovém řízení. Podle názoru žalobce mělo být proto odvolání posuzováno jako podané přímo paní Š., která však své zmocnění k zastupování žalobce neprokázala.

7. Na základě těchto skutečností žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
8. Současně žalobce spolu s právním zástupcem vyslovili nesouhlas s tím, aby byly jejich osobní údaje zveřejňovány na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, včetně požadavku na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

IV. Vyjádření žalovaného

9. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že Asociace pro poskytování právní ochrany byla zapsána do veřejného rejstříku dne 10. 3. 2018, tedy ještě před vydáním napadeného rozhodnutí. Z toho důvodu byly vady podaného odvolání dodatečně zhojeny, neboť zmocněnec žalobce nabyt právní osobnost. Pokud tedy žalovaný prvostupňové rozhodnutí přezkoumal, činil tak ve prospěch obviněného z přestupku.
10. Co se týče namítané absence výzvy k odstranění vad podání, žalovaný doplnil, že prvostupňový správní orgán tímto způsobem postupoval nejspíše proto, že očekával posouzení odvolání jako nepřípustného. Žalovaný si poté byl vědom blanketní formy podaného odvolání, pročez v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že přistoupil k přezkoumání rozhodnutí o přestupku v celém rozsahu. Žalobce tak nebyl krácen na svých právech.
11. Z těchto důvodů žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

12. S ohledem na skutečnost, že žalobce brojil pouze proti procesnímu postupu správních orgánů, nepovažuje krajský soud za nezbytné podrobně rekapitulovat obsah celého správního spisu. Z toho důvodu se zaměří pouze na vymezení těch skutečností, které mají vliv na posouzení důvodnosti žaloby.
13. Na základě policejní dokumentace bylo zahájeno přestupkové řízení a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání. K němu se dostavila jeho zmocněnkyně paní V. Ř., které předložila plnou moc k zastupování ve správním řízení ze dne 15. 2. 2017. Následně bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce ve věci, a to prostřednictvím paní Ř., která následně písemností doručitou prvostupňovému správnímu orgánu dne 6. 4. 2017 oznámila zrušení svého zmocnění.
14. Žalobce byl poté vyrozuměn o provádění důkazů svědeckou výpovědí zasahujících policistů. V této souvislosti byla do správního spisu založena plná moc ze dne 13. 4. 2017, kterou žalobce zmocnil k zastupování v řízení Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. a to s odkazem na ust. § 127 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). Současně byl učiněn záznam do spisu ze dne 3. 5. 2017, podle kterého byla výše uvedená plná moc předložena paní Š. Š. V jejím obsahu však

není uvedeno identifikační číslo právnické osoby, přičemž není zřejmé, zda tato právnická osoba existuje a jaký je její vztah k paní Š. Podle prvostupňového správního orgánu proto neměla doložená plná moc předepsané náležitosti.

15. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku. Prvostupňovému správnímu orgánu bylo v této souvislosti doručeno dne 27. 6. 2017 blanketní odvolání, podané prostřednictvím Asociace pro poskytování právní ochrany, za kterou jednala její předsedkyně Š. Š.
16. Prvostupňový správní orgán postoupil podané odvolání žalovanému, přičemž v předkládací zprávě ze dne 19. 7. 2017 uvedl, že provedl šetření, přičemž zjistil, že Asociace pro poskytování právní ochrany neexistuje (ve správním spisu založen pouze výpis z veřejného rejstříku vztahující se k jinému subjektu - Asociace právní ochrany z.s., IČ:). Odvolání tak bylo podle prvostupňového správního orgánu podáno neoprávněnou osobou. Žalovaný poté přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
18. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
19. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
20. Žaloba je důvodná.
21. Žalobce předně namítal, že bylo správní řízení zatíženo závažnou procesní vadou, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že bylo ve věci podáno pouze blanketní odvolání, ze kterého nebylo patrné, z jakých důvodů a v jakém rozsahu je rozhodnutí o přestupku napadáno. Jednalo se tak o podání, které nemělo všechny zákonem předepsané náležitosti, na což mělo být ze strany správních orgánů reagováno postupem podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu.
22. Podle ust. § 82 odst. 2 platí, že: *„Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“*
23. Na základě dikce výše citovaného ustanovení je tedy zřejmé, že odvolání je třeba považovat za podání ve smyslu ust. § 37 správního řádu, které musí kromě obecných náležitostí obsahovat také další údaje, vyplývající ze samotné povahy odvolání, jakožto řádného opravného prostředku proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

S ohledem na skutečnost, že právní úprava institutu odvolání samostatně neupravuje postup v případě, že odvolání všechny zákonem stanovené údaje neobsahuje, je třeba vycházet z ust. § 93 odst. 1 správního řádu. V daném ustanovení je výslovně zakotveno, že se na odvolací řízení obdobně použít také ustanovení hlav I až IV téhož zákona, pokud není stanoveno jinak.

24. Z toho důvodu je za účelem odstranění nedostatků odvolání třeba postupovat podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, podle kterého platí, že: „*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“
25. Z ustálené judikatury poté vyplývá, že správní orgán nedisponuje vlastním uvážením ohledně toho, jak bude s neúplným odvoláním naloženo. Naopak je jeho zákonnou povinností postupovat výše uvedeným způsobem, tedy pomoci odvolateli nedostatky odstranit nebo ho vyzvat k jejich odstranění v přiměřené lhůtě. Pokud tak příslušný orgán neučiní, zatíží správní řízení vadou, která je způsobilá vyvolat nezákonnost rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 - 53, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2018, č. j. 30 A 96/2016-45; odkazovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
26. V nyní projednávané věci bylo proti prvostupňovému rozhodnutí podáno blanketní odvolání dne 26. 6. 2017, a to Asociací pro poskytování právní ochrany, za kterou jednala její předsedkyně paní Š. Š. Z obsahu správního spisu je dále zřejmé, že prvostupňový správní orgán nevydal autoremedurní rozhodnutí a ani podatele nevyzval k odstranění nedostatků odvolání. Naopak podané odvolání postoupil žalovanému, který ho bez dalšího projednal a napadeným rozhodnutím zamítl. V této souvislosti uvedl, že bylo prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno v celém rozsahu, a to s odkazem na ust. § 82 odst. 2 správního řádu.
27. K tomu krajský soud uvádí, že ust. § 82 odst. 2 správního řádu sice výslovně stanovuje, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. To ovšem nelze interpretovat způsobem, že může správní orgán zcela rezignovat na svoji zákonnou povinnost pokusit se v součinnosti s odvolatelem nedostatky podaného odvolání odstranit.
28. Teprve pokud není výzvě podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu ze strany odvolatele vyhověno, může být přistoupeno k vydání rozhodnutí o odvolání bez znalosti důvodů k jeho podání či konkrétních námitek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67).
29. V této souvislosti není relevantní tvrzení žalovaného, že prvostupňový správní orgán nevyzval podatele k odstranění nedostatků odvolání nejspíše proto, že počítal s tím, že bude žalovaným posouzeno jako nepřípustné. Uvedená skutečnost totiž žalovanému nijak nebránila v tom, aby podatele sám vyzval k odstranění vad odvolání nebo za tímto účelem věc vrátil přímo prvostupňovému správnímu orgánu, pakliže dospěl k závěru, že bylo podáno oprávněnou osobou.
30. Pokud tedy žalovaný naopak vydal napadené rozhodnutí, aniž by předtím došlo k učinění výzvy k odstranění nedostatků odvolání podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, kterými bylo odvolání žalobce nepochybně zatíženo, představuje takový postup

zjevné porušení procesních pravidel správního řízení a má za následek nezákonnost rozhodnutí o odvolání.

31. Co se poté týče námitky žalobce ohledně případné nepřipustnosti podaného odvolání, krajský soud uvádí, že správní orgány musí v navazujícím řízení na základě dosavadní judikatury opětovně posoudit, zda mohlo být odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí účinně podáno osobou, která v rozhodné době ještě právně nevznikla (z veřejného dostupných informací vyplývá, že Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. byla zapsána do příslušného rejstříku až dne 10. 3. 2018), popř. zda mohlo být podané odvolání považováno za podání učiněné paní Š. jako fyzickou osobou, která za daný subjekt jednala (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2019, č. j. 1 As 239/2019-24, a ze dne 14. 8. 2019, č. j. 8 As 296/2018-41).
32. Pakliže bude podané odvolání posouzeno jako nepřipustné, je povinností správních orgánů, aby svůj závěr přezkoumatelně zdůvodnily. V opačném případě, bude-li odvolání považováno za podané oprávněnou osobou, musí správní orgány před posouzením jeho důvodnosti postupovat v souladu se zákonem a podatele vyzvat podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k tomu, aby v přiměřené lhůtě upřesnil, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí o přestupku napadáno.
33. Nad rámec uvedeného krajský soud dodává, že se k povaze žádosti žalobce a jeho právního zástupce o nezveřejňování osobních údajů a anonymizaci rozhodnutí ve věci již opakovaně vyjadřoval rovněž Nejvyšší správní soud. Konkrétně lze odkázat například na jeho rozsudek ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 As 64/2018 – 44: *„Zveřejňování a anonymizace rozhodnutí tohoto soudu se řídí § 129 a násl. Směrnice č. 3/2017, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 7. 2017. Podle § 130 odst. 2 při anonymizaci nahradí kancelář v záhlaví rozhodnutí u fyzických osob jména a příjmení iniciálami; ostatní údaje týkající se těchto osob zcela smaže. V odůvodnění nahradí veškeré anonymizaci podléhající údaje u fyzických osob iniciálami, případně jinými vhodnými zkratkami, které znemožní jejich ztotožnění. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou podle zdejšího soudu v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvodu, aby nebyly zveřejněny. Jak již Nejvyšší správní soud judikoval (srov. např. rozsudek ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 As 5/2012-29), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem nejsou iniciály advokáta a jeho sídlo, které je již ze své povahy údajem veřejným. S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že způsob, jakým zdejší soud standardně zveřejňuje anonymizované verze svých rozhodnutí, neporušuje ani v této věci právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce anebo Mgr. Václava Voříška.“*

VII. Závěr a náklady řízení

34. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, tedy shledal krajský soud žalobní námitku procesního pochybení správních orgánů jako důvodnou a nezbylo mu tak, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (výrok I.). V této souvislosti krajský soud příslušnému

správnímu orgánu ukládá, aby v navazujícím řízení v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou opětovně posoudil přípustnost podaného odvolání. Pokud dospěje k závěru, že bylo podáno oprávněnou osobou, musí postupovat v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu a podatele vyzvat k tomu, aby v přiměřené lhůtě odstranil nedostatky odvolání spočívající v absenci údajů o tom, v jakém rozsahu je rozhodnutí o přestupku napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

35. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a právnímu zástupci žalobce vznikly náklady za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce krajskému soudu nedoložil, že je plátcem DPH, nezvýšil krajský soud náhradu odměny za právní zastoupení o částku připadající na tuto daň. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. ledna 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D.,

v.r.

samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.